

فصل ششم

تولید و انتقال هوای فشرده

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل، از هنرجو انتظار می‌رود که بتواند :

- ۱- مقدمه‌ای در مورد هوای فشرده و مزایا و مختصات آن بیان کند.
- ۲- چگونگی تولید هوای فشرده به وسیله‌ی انواع کمپرسورها را تشریح کند.
- ۳- تجهیزات مربوط به توزیع هوای فشرده را شرح دهد.
- ۴- شبکه‌ی هوای فشرده را توضیح دهد.
- ۵- مصارف و کاربردهای هوای فشرده را بیان کند.

هوای فشرده

مقدمه

همان طور که در برنامه‌ی دروس تکنولوژی استخراج معدن از نظر گذرانیده‌اید، یکی از منابع ارزشی مورد مصرف ماشین‌آلات معدنی، که در مواردی حتی برای آن‌ها (تاکنون) جانشینی ابداع نشده، هوای فشرده است. در زندگی روزمره نیز با جنبه‌هایی از کاربرد هوای فشرده روبرو می‌شویم. مثلاً درب‌های اتوبوس‌های حمل و نقل درون شهری به وسیله‌ی سیستم هوای فشرده کار می‌کنند. در داخل معادن نیز زمینه‌ی استفاده از این ارزشی بهتر فراهم است؛ زیرا وجود گازهای سمی و انفجارآمیز و محدودیت یا عدم امکان استفاده از ارزشی الکتریکی یا موتورهای احتراق داخلی، برای انجام فعالیت‌های معدن‌کاری، باعث می‌شود که بتوان هوای فشرده را به عنوان یک ارزشی قابل اطمینان و ایمن مورد مصرف قرار داد. در مورد هوای فشرده می‌توان گفت، آزاد شدن مقادیر زیادی هوای منبسط شده و پیوستن آن به جریان تهويه‌ی معدن از یک سو و سهولت انتقال آن از طریق خط لوله به همه جای معدن و در دسترس قرار گرفتن آن برای فعالیت‌های مختلف^۱ مزایای فراوانی برای کاربری این ارزشی در معدن ایجاد کرده است. هوای فشرده در معدن در محلی به نام کمپرسورخانه به وسیله‌ی ماشین‌های کمپرسور که وظیفه‌ی متراکم کردن هوای فشرده ساختن آن را بر عهده دارند، تولید می‌شود و سپس از طریق خطوط لوله و تجهیزات جنبی آن به محل مصرف هدایت می‌گردد. به لحاظ ایجاد سرو صدای زیاد کمپرسورها، معمولاً کمپرسورخانه را در بیرون معدن و دور از تأسیسات اداری و مسکونی احداث می‌کنند. در این فصل به بررسی بیشتری در زمینه‌ی این ارزشی می‌پردازیم.

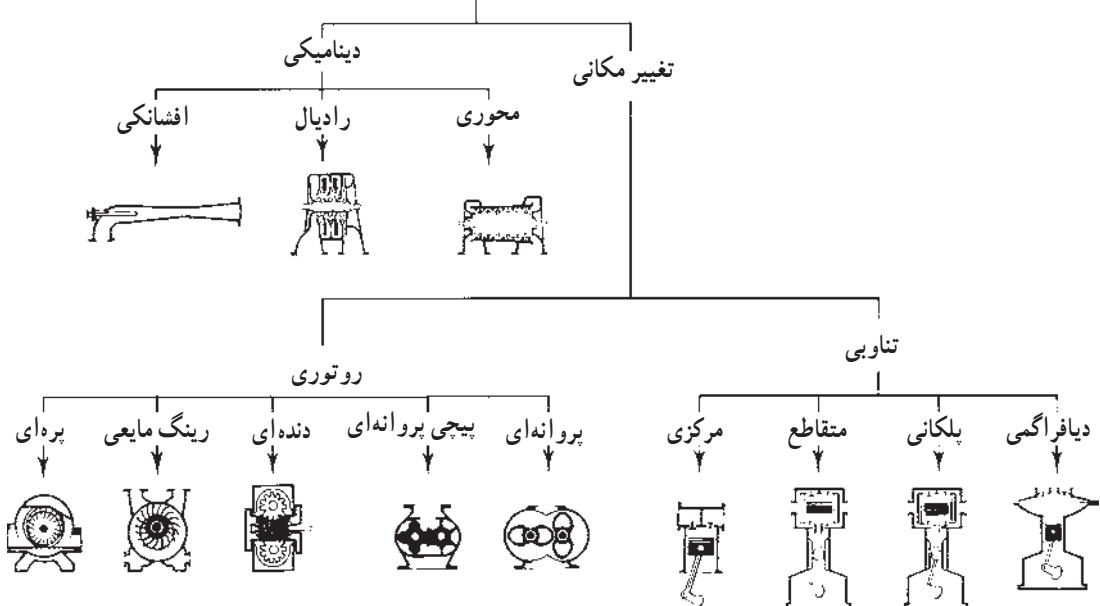
۱- نظیر حفاری چاله‌ها و کاربرد دستگاه‌هایی نظیر پمپ‌ها، ونیلاتورها، جرثقیل‌ها، ماشین‌های اتوماتیک و غیره.

تولید هوای فشرده

کمپرسورها: یکی از موارد استفاده‌ی کمپرسورها، تهیه‌ی هوای فشرده‌ی معادن، برای کار دستگاه‌هایی است که با هوای فشرده کار می‌کنند. نیروی حرکتی این کمپرسورها می‌تواند، دیزلی یا الکتریکی باشد. همه‌ی انواع کمپرسورها، امروزه در صنعت مورد استفاده قرار می‌گیرند شکل (۱-۶)؛ لیکن ما به شرح کمپرسورهایی که بیشتر متداول هستند می‌پردازیم شکل (۲-۶).

قبل از پرداختن به مکانیزم کمپرسورهای متداول، بهتر است نکات لازم را شرح دهیم. تراکم‌هوای ممکن است یک مرحله‌ای و یا دو مرحله‌ای باشد. به این معنی که در مرحله‌ی اول هوا مقداری فشرده

انواع کمپرسورها

شکل ۱-۶ – انواع کلی کمپرسورها

شکل ۲-۶ – ظرفیت‌های مختلف کمپرسورهای سیار معدنی

شده، (حدود ۳ الی ۴ اتمسفر) و سپس هوای فشرده شده از طریق لوله‌های رابط، وارد مرحله‌ی دوم می‌شود. فشار آن در این مرحله نیز افزایش پیدا کرده، آماده‌ی مصرف می‌گردد. تذکر این نکته لازم است که عموماً بعد از هر مرحله، کمپرسورها، به دلیل گرم شدن، احتیاج به خنک کردن دارند.

نیروی محركه: نیروی محركه‌ی کمپرسورها، عموماً توسط موتورهای دیزلی یا برقی تأمین می‌شود. نیروی محركه‌ی انواع کمپرسورهای متحرک (چرخدار)، توسط موتور دیزلی تأمین می‌گردد و نیروی محركه‌ی انواع کمپرسورهای ثابت (زمینی)، توسط موتورهای الکتریکی تأمین می‌شود.

کمپرسورهایی که ظرفیت تولید هوای فشرده در آن‌ها کم است، نیروی محركه از موتور، توسط میل‌گارдан یا تسمه به کمپرسور منتقل می‌شود. کمپرسورهایی که ظرفیت تولید هوای فشرده در آن‌ها زیاد است، نیرو از محور اصلی موتور مستقیماً به کمپرسور منتقل می‌شود. به عبارت دیگر موتور و کمپرسور در یک راستا چسبیده به هم هستند.

مخزن هوای فشرده: هر کمپرسور یک مخزن هوای فشرده دارد که اصولاً هوای فشرده‌ی تولید شده، در آن ذخیره می‌شود. لوله‌ی خروجی مخزن، هوای فشرده را به شبکه‌ی توزیع منتقل می‌کند. در کمپرسورهای بزرگ، هریک از کمپرسورها دارای مخزن جداگانه‌ای است و بین مخازن ارتباط برقرار است به طوری که در صورت نیاز، هر کدام را بتوان جهت تعمیر و نگهداری از مدار خارج کرد. در کمپرسورهای کوچک، مخزن و کمپرسور با هم روی یک شاسی سوار می‌شوند.

دلایل نصب مخزن در کمپرسورها عبارتند از :

الف - جلوگیری از تناوب‌های سریع در اثر باار و بدون باار کار کردن کمپرسور؛

ب - ایجاد فشار معین و متعادل در طول خط لوله؛

ج - سرد شدن هوای فشرده و جدا شدن آب و روغن از هوای فشرده؛

د - ذخیره کردن هوای فشرده در مواقعی که مصرف هوای فشرده از تولید کمپرسور بیشتر است.

تنظیم کمپرسورها: در مجموع، کمپرسورها باید بتوانند فشار ثابتی را در شبکه‌ی توزیع هوای فشرده ایجاد کنند تا دستگاه‌های مصرف کننده با فشار ثابت و استاندارد تغذیه شوند، برای ایجاد این وضعیت بایستی فشار مخزن هوای فشرده در کمپرسور همواره ثابت باشد.

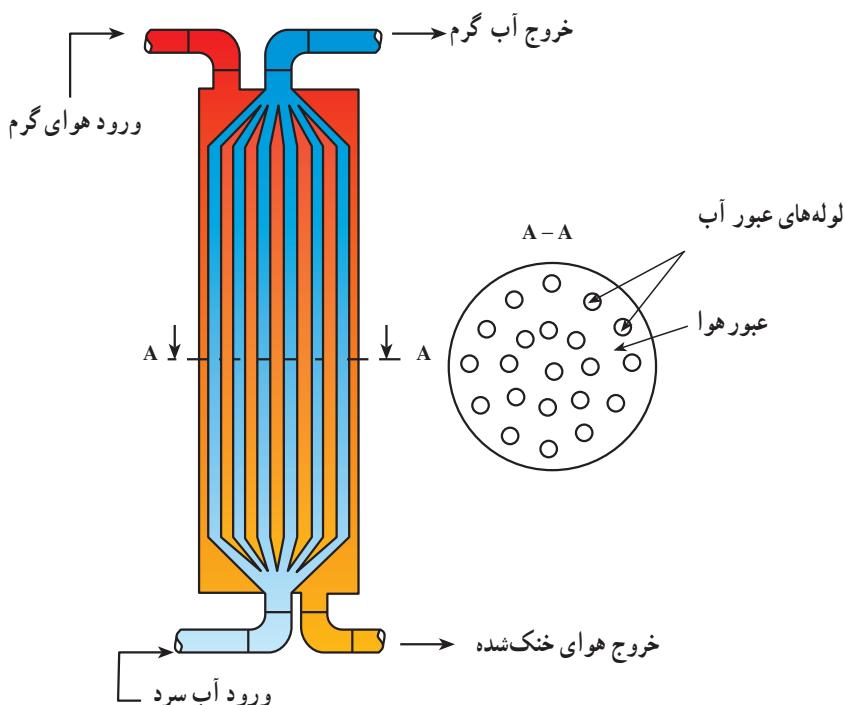
دستگاه رگولاتور، عامل تنظیم کننده‌ای است که همانگ با مقدار مصرف هوای فشرده، قدرت کمپرسور را زیاد یا کم می‌کند تا فشار مخزن و در نتیجه خط لوله همواره ثابت بماند.

خنک کردن (After Cooler): در اثر تراکم هوا در هر مرحله و بالا رفتن درجه‌ی حرارت هوای فشرده شده برای بالا بردن بازده کمپرسورها، درجه‌ی حرارت آن‌ها را به طرق مختلف پایین می‌آورند :

۱- هوای فشرده شده را وارد رادیاتور کرده، ضمن دمیدن هوای پروانه‌ها، درجهٔ حرارت هوای فشرده شده پایین آورده شده، آمادهٔ ورود به مرحلهٔ دوم و یا مخازن تحت فشار می‌شود.

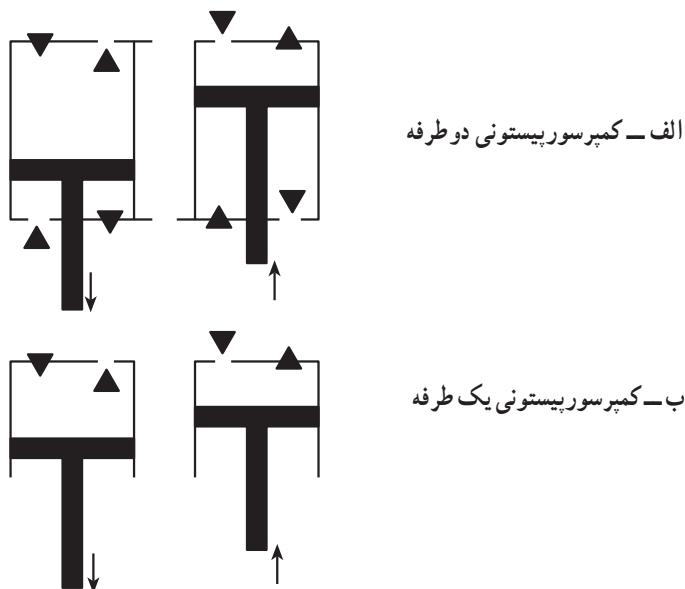
۲- با عبور آب از اطراف لوله‌های هوای فشرده شده، عمل سردسازی انجام می‌شود. به این صورت که هوای متراکم را وارد استوانهٔ عمودی کرده، آب را از داخل لوله‌ها به وسیلهٔ پمپ عبور می‌دهند. جهت حرکت هوای در داخل لوله‌ها از بالا به پایین و حرکت آب بالعکس از پایین به بالا است؛ در نتیجه در اثر سرد شدن هوای متراکم، درجهٔ حرارت آب بالا می‌رود که باید با وسائل دیگر، این آب را خنک کرده، برای مصرف دوباره آماده کنند شکل (۳-۶).

سردسازی داخلی (Inter Cooler): در اثر اصطکاک قطعات کمپرسورها و یا تماس آن‌ها با هوای در حال تراکم، یا انبساط (از قبیل پیستون، سیلندر و غیره) این قطعات به خنک کردن احتیاج پیدا می‌کنند. خنک کردن کمپرسورها نیز مانند موتورهای دیزلی یا بنزینی از طریق عبور هوای اطراف آن‌ها برای کمپرسورهای با ظرفیت کم، یا عبور آب از اطراف سیلندرهای کمپرسورها، برای کمپرسورهای با ظرفیت زیاد صورت می‌گیرد.

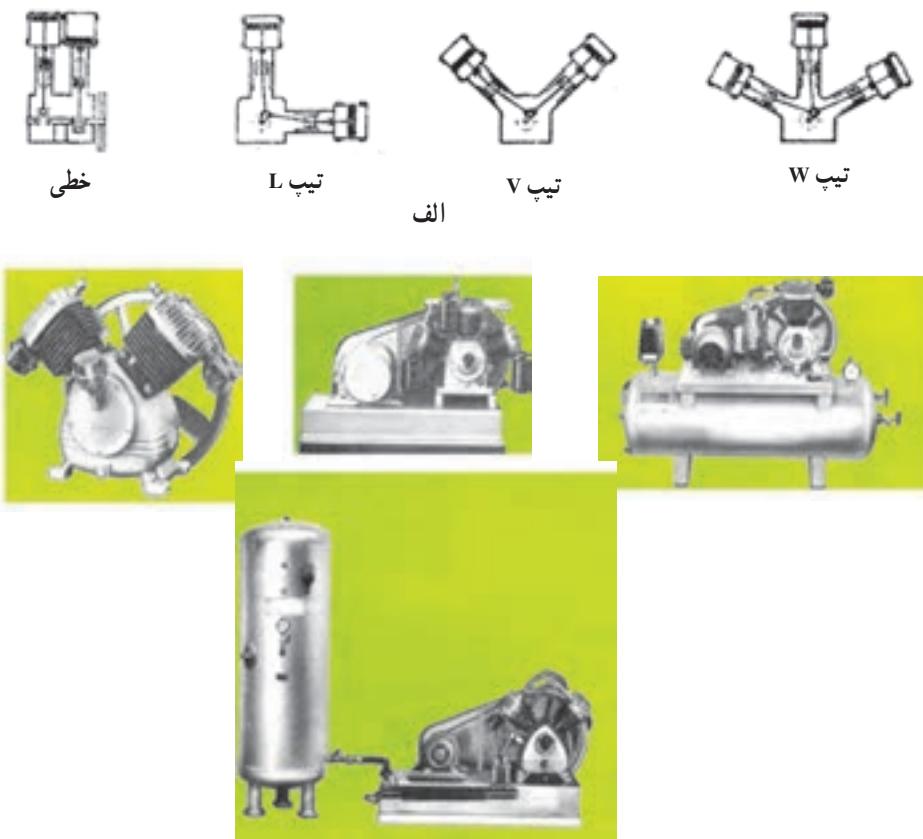

شکل ۳-۶- خنک کردن هوای فشرده

کمپرسورهای پیستونی: این کمپرسورها در وضعیت ساده از یک سیلندر تشکیل شده‌اند که پیستون در داخل آن قرار گرفته و حرکت رفت و برگشتی دارد. نیروی تولید شده، توسط موتور به میل لنگ کمپرسور، و از آنجا به شاتون و بعد به پیستون منتقل می‌شود. با حرکت رفت و برگشتی پیستون، هوا مکیده می‌شود و سپس با فشار رانده شده و در مخزن ذخیره می‌شود. هر سیلندر کمپرسور دارای حداقل دو سوپاپ است هنگام پایین رفتن پیستون سوپاپ مکش باز و سوپاپ دمش بسته می‌شود و هنگام بالا آمدن پیستون هوای مکیده شده فشرده شده سوپاپ مکش بسته و سوپاپ دمش باز می‌شود. طرز قرار گرفتن سیلندرهای کمپرسورهای پیستونی، در شکل (۴-۵) آمده است. ممکن است که کمپرسورهای پیستونی، یک طرفه باشد؛ به این صورت که در یک رفت و برگشت پیستون یک عمل مکش و دمش صورت گیرد به این ترتیب سوپاپ‌های مکش و دمش در بالای پیستون قرار دارند. در صورتی که کمپرسور، دو طرفه باشد، به هنگام پایین رفتن پیستون، هم زمان در روی پیستون عمل مکش و در زیر آن عمل دمش و در برگشت آن در زیر پیستون محل مکش و در روی آن عمل دمش صورت می‌گیرد شکل (۴-۶).

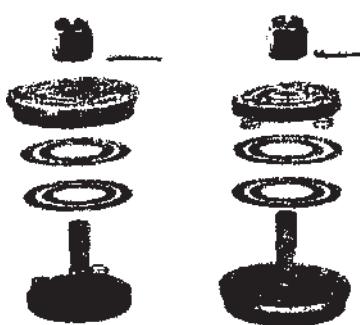

شکل ۴-۶

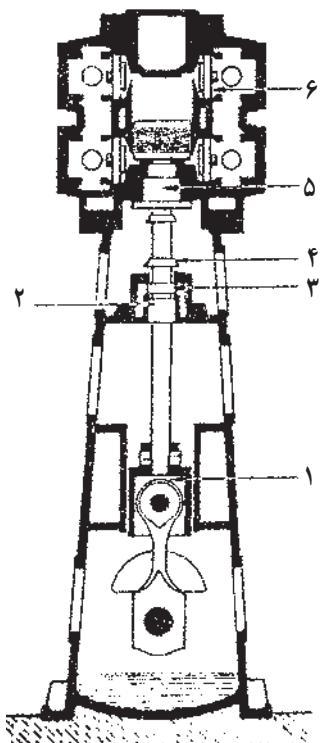
ب
شکل ۵-۶ - انواع کمپرسورهای پیستونی
الف - انواع تیپ‌های کمپرسور پیستونی
ب - انواع کمپرسورهای پیستونی

شکل سوپاپ‌های مکش و دمش مطابق شکل زیر است و از دو صفحه‌ی مشبك که بین آن‌ها صفحات حلقوی قرار می‌گیرند، درست شده است. صفحات حلقوی تحت نیروی فنر به جای اولیه‌ی خود بر می‌گردند این صفحات، باید کاملاً روی صفحات مشبك آب‌بندی باشند، در غیر این صورت بازده کار کمپرسور کاهش می‌یابد شکل (۶-۶).

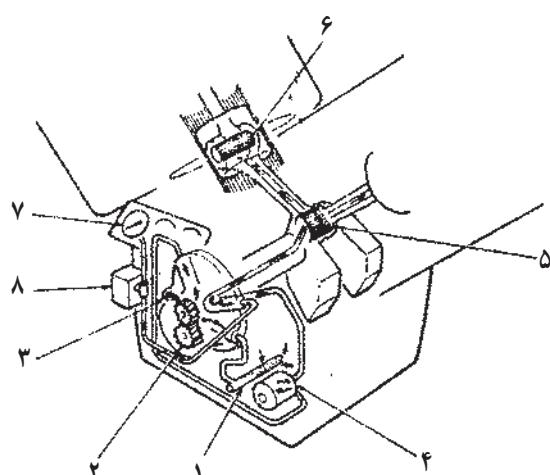

شکل ۶-۶ - سوپاپ‌های مکش و دمش

سیستم روغن کاری کمپرسورهای پیستونی مانند موتورهای بنزینی و دیزلی است شکل (۶-۷). لیکن در کمپرسورهای پیستونی دو طرفه، چون امکان روغن کاری گزینی و پیستون وجود ندارد، روغن کاری جدارهای پیستون به وسیله‌ی سیستم جداگانه‌ای صورت می‌گیرد. اگر از پمپ روغن کارتر استفاده شود، باید با کانال‌های جداگانه‌ای، روغن رسانی به جدارهای سیلندر انجام پذیرد. جهت اطلاع بیشتر از کمپرسورهای پیستونی، شکل (۶-۸) یک نوع کمپرسور پیستونی با پیستون دندانه‌ای دو طرفه را نشان می‌دهد.

شکل ۶-۸ - کمپرسور پیستونی با پیستون دندانه‌ای دو طرفه

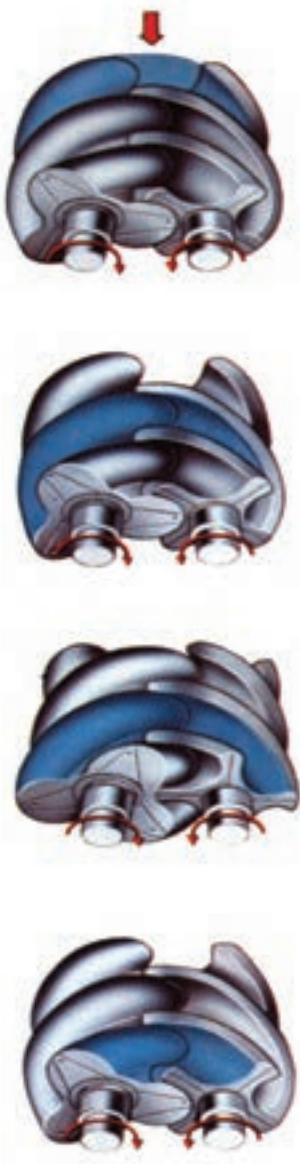

شکل ۶-۶ - اجزای روغن کاری کمپرسور پیستونی

- ۱- میلنگ
- ۲- بوش راهنمای
- ۳- روغن پاک‌کن
- ۴- حلقه‌ی برگردان روغن (شبیه کاسه نمد)
- ۵- جعبه‌ی آب‌بندی (کاسه نمد)
- ۶- سوپاپ‌های صفحه‌ای

- ۱- فیلتر روغن
- ۲- پمپ روغن چرخ دندادی
- ۳- اضافه‌ی جریان روغن
- ۴- صافی روغن
- ۵- یاتاقان میلنگ
- ۶- گزینی
- ۷- درجه‌ی فشارسنج روغن
- ۸- کلید فشار روغن

کمپرسورهای پیچی: رایج‌ترین کمپرسورهای هوای فشرده در معادن، کمپرسورهای پیچی هستند شکل (۶-۹). در انواع کمپرسورهای روتوری، این کمپرسورها از راندمان بالایی برخوردار هستند. شکل (۶-۱۰) اصول کار این کمپرسور را نشان می‌دهد.

شکل ۶-۱۰—اصول کار
کمپرسور پیچی

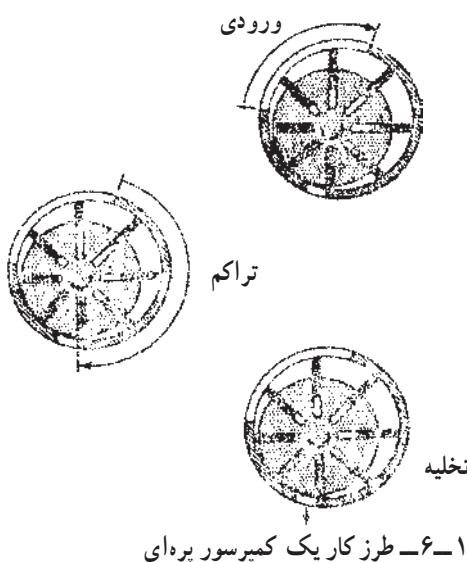
قسمت اصلی این کمپرسورها از دو استوانه‌ی پیچی شکل (روتورها) که درون یک پوسته، باهم درگیر هستند، تشکیل شده است. شکل ظاهری پیچ دو استوانه با هم یکسان نیست. به همین علت وقتی باهم درگیر می‌شوند، یکی در داخل دیگری جای می‌گیرد و در اثر گردش دو استوانه‌ی پیچی شکل در خلاف جهت یک دیگر، هوای موجود در بین آن‌ها به تدریج به جلو رانده می‌شود و در خلال این رانش حجم هوا رفتہ رفته کاهش یافته و فشار آن افزایش می‌یابد. عدم وجود سوپاپ مکش و دمش در کمپرسورهای پیچی و نبودن نیروهای مکانیکی غیرتعادلی، کار کمپرسورهای پیچی را در سرعت‌های بالا امکان‌پذیر می‌سازد. در نتیجه این کمپرسورها، ظرفیت یا دبی زیادی نسبت به ابعادشان دارند. این کمپرسورها معمولاً برای واحدهای بار اصلی، کاربرد دارند. تنظیم ظرفیت و یا تخلیه‌ی بار کمپرسور، معمولاً به وسیله‌ی سوپاپ قطع کننده‌ی (Shot-off) هوای دریافتی کمپرسور انجام می‌شود. لوله‌ی خروج هوای فشرده شده با یک سوپاپ کنترل، که زمان قطع عبور هوا بسته می‌شود کامل شده است.

شکل ۶-۹—روتورهای کمپرسور پیچی

ظرفیت تولید، می‌تواند به وسیله‌ی تغییر سرعت اولیه تنظیم شود. سوپاپ کنترل تعییه شده در لوله‌ی خروج هوای فشرده، برای جلوگیری از کار کمپرسور به صورت موتور (برای زمانی که کمپرسور زیر بار، خاموش شود) نصب گردیده است. برای استفاده از کمپرسور قابل حمل و نقل (Portable) و هم‌چنین برای ظرفیت‌های پایین، توزیع روغن امکان‌پذیر است. روغن تزریقی و سیستم گیرنده‌ی روغن، مشابه کمپرسورهای پره‌ای است شکل (۱۱-۶). جریان خنک کردن کمپرسور به وسیله‌ی آب از طریق بدنه‌ی کمپرسور می‌باشد. جریان خنک کنندگی آب، برای خنک کردن بلبرینگ، از طریق عبور از اطراف بلبرینگ‌ها صورت می‌گیرد.

کمپرسورهای پره‌ای: کمپرسورهای پره‌ای از نوع کمپرسورهای تک محوری با تغییر نسبت فشار داخلی ساخته شده‌اند. شکل (۱۱-۶) سیکل کار یک کمپرسور پره‌ای را نشان می‌دهد. یک روتور با پره‌های قابل حرکت شعاعی، در داخل محفظه‌ی استاتور (بدنه) به طور خارج از مرکز، قرار دارد. زمانی که روتور می‌چرخد، پره‌ها تحت نیروی گرانی از مرکز به دیواره‌ی استاتور می‌چسبند (پرس می‌شوند) هوای گرفته شده به داخل کمپرسور به فضای بین پره‌ها، جایی که روتور بیشترین حالت خارج از مرکز را داراست، وارد شده، در شکاف بین دو پره قرار می‌گیرد. هم‌چنان که روتور می‌چرخد، فضای بین دو پره کاهش یافته، هوا متراکم می‌شود و این تراکم تا زمان تخلیه ادامه دارد. هوای فشرده شده، به وسیله‌ی پره‌ها، تخلیه می‌گردد. جنس پره‌ها از ورقه‌های اشباع شده‌ی صفحه و «اسید کربولیک» با فرمول شیمیایی (C_6H_5OH)، آبست و یا الیاف پنبه‌ای است. برای روغن کاری به صورت آزاد، از پره‌های برنتی یا کربن (گرافیت) استفاده می‌شود. با تزریق روغن زیاد به محفظه‌ی تراکم، امکان روغن کاری کاسه نمود و خنک کردن هم زمان آن‌ها وجود دارد.

شکل ۱۱-۶- طرز کار یک کمپرسور پره‌ای

تجهیزات مربوط به توزیع هوا فشرده در معدن

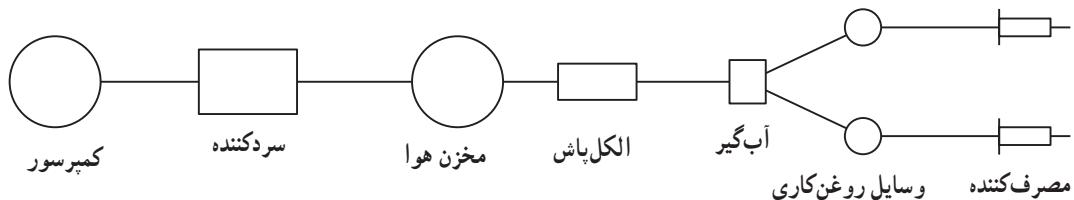
در این قسمت به بررسی تجهیزات مربوط به توزیع هوا فشرده که بین واحدهای تولید کننده هوا فشرده و مصرف کنندها قرار می‌گیرند، می‌پردازیم شکل (۶-۱۲).

شکل ۶-۱۲ - تجهیزات توزیع هوا فشرده

محل کمپرسور در معدن: در معدن، معمولاً مکان مخصوصی را برای تولید هوا فشرده در نظر می‌گیرند که به آن کمپرسورخانه می‌گویند. مجموعه‌ی کمپرسورها در این مکان، به صورت ثابت بر روی فونداسیون بتی و گاهی اوقات غیر ثابت، بر روی چرخ قرار دارند. معمولاً تعداد کل کمپرسورها از تعداد کمپرسورهای در حال کار کردن بیشتر است بدین ترتیب عمل تعمیر و نگهداری به خوبی انجام می‌شود محل کمپرسورخانه همان‌طور که قبلًاً اشاره شد دور از تأسیسات اداری و مسکونی و بیرون از معدن قرار دارد. در مورد کمپرسورهای ثابت و غیرثابت با چرخدار یادآوری می‌شود که بر روی سطح صاف و تراز شده مستقر هستند. در بعضی مواقع، کمپرسورهای کوچک الکتریکی را، تزدیک کارگاهها، به کار می‌برند. بدیهی است کمپرسورهای الکتریکی، در معادن زغال دارای گاز متان و گرد زغال، مواجه

با اشکالاتی می‌شوند به این جهت غالباً از به کار بردن آن‌ها در چنین معادنی خودداری می‌شود. در شکل‌های (۱۳) و (۱۴) ترتیب قرار گرفتن تجهیزات توزیع هوا فشرده از محل تولید تا مصرف نشان داده شده است.

شکل ۱۳ – ترتیب قرار گرفتن تجهیزات هوا فشرده

شکل ۱۴ – به وضعیت قرار گرفتن گردگیر، در ارتباط با تجهیزات هوا فشرده توجه کنید.

شبکه‌ی هوای فشرده: معمولاً^۱ سعی بر این است که بین مرکز تولید هوای فشرده و ابتدای بخش‌های معدنی، لااقل دو خط لوله نصب شود و انشعاب‌های بخش‌ها به طریقی تعییه گردد که انتهای آن‌ها به یک دیگر مربوط شود؛ شکل ۶-۱۷). بنابراین اگر ایرادی در یک نقطه از مدار به وجود آید، آن قسمت را از مدار خارج کرده، از مدار دیگر استفاده می‌کنند. به این ترتیب مدار هوای فشرده معدن، همواره قابل استفاده خواهد بود. لوله‌ها را در محلی نصب می‌کنند که برای افراد، خط‌ری نداشته باشد و مانع عبور و مرور وسایل باربری نشود. لوله‌ها باید جدا از دیواره‌ی کارهای معدنی و به فاصله‌ی کمی از وسایل نگهداری نصب شود.

قطر لوله‌ی هوای فشرده: قطر لوله‌ها، باید به اندازه‌ای باشد که همواره حتی در دورترین نقطه‌ی معدن، فشار هوای عادی ماشین مصرف کننده، کافی باشد. مهندس معدن قطر هر قسمت از لوله کشی را به طور جداگانه محاسبه می‌کند و در آن حداکثر گذرا هوا را منظور می‌نماید. برای لوله‌های اصلی و برای نوبت کاری که فعالیت بیشتری در معدن می‌شود، حداکثر را پیش‌بینی می‌کنند، ولی اگر این قاعده را در حساب لوله‌های بخش‌ها مراعات کنند، قطر آن‌ها از حد معمول کوچک‌تر می‌شود و چون افت فشار آن زیاد خواهد شد، بهتر است حد وسط بین حداکثر مصرف و مجموع مصارف در طرح توسعه، در محاسبات در نظر گرفته شود. سرعت حرکت هوا در لوله‌های هوای فشرده ۹ تا ۱۰ متر بر ثانیه است.

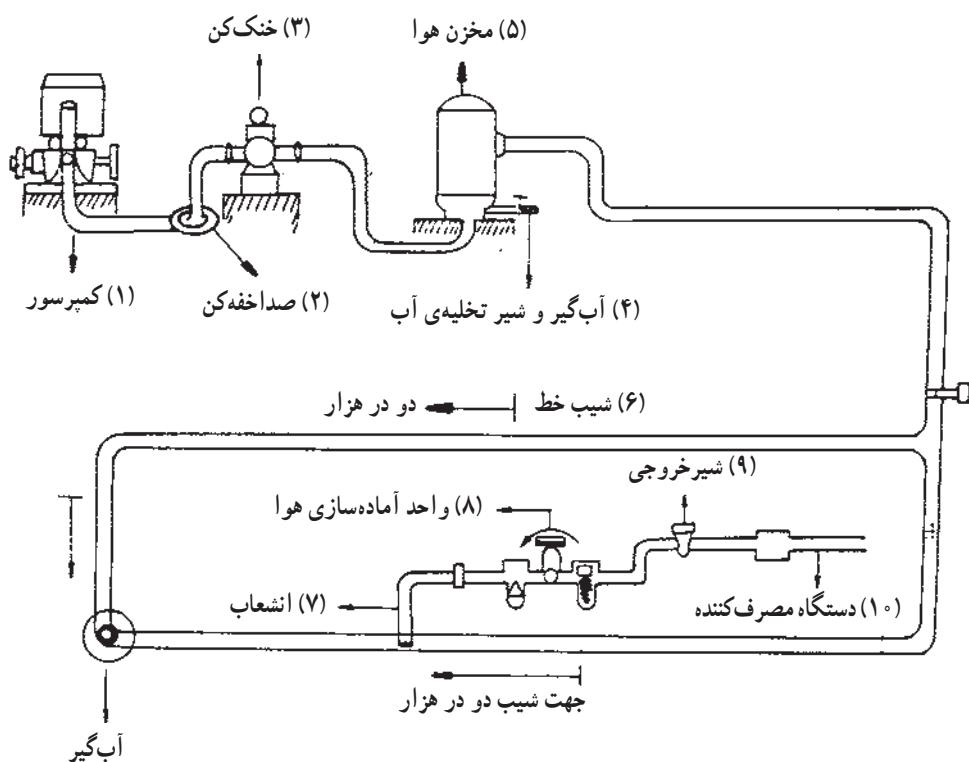
لوله‌کشی هوای فشرده: در لوله‌کشی هوای فشرده، ابتدا لوله‌ی بزرگ‌تر و بعد لوله‌های کوچک‌تر را به کار می‌برند. اتصال لوله‌ها با قطر متفاوت به یک دیگر از طریق دو راهه‌های مخروطی شکل انجام می‌شود. انشعاب‌ها را با سه راهه‌ای منحنی اتصال می‌دهند. لوله‌ها را در نزدیک اتصالی‌های شان به وسیله‌ی زنجیر به سقف راهروها می‌آویزنند. لوله را در طرفی قرار می‌دهند که جوی آب گالری در کنار آن باشد.

قطر داخلی واشرها، باید برابر قطر داخلی لوله باشد، به طوری که به داخل لوله، پیش رفتگی پیدا نکند. دهانه‌ی شیرهای انشعابات را به طرف بالا قرار می‌دهند، طوری که آب به داخل انشعاب راه نیابد. شبکه‌ی لوله‌ها باید دارای چند دستگاه تخلیه‌ی آب باشد که بعداً آن را شرح خواهیم داد. این دستگاه باید در پایین‌ترین نقاط شبکه قرار گیرد.

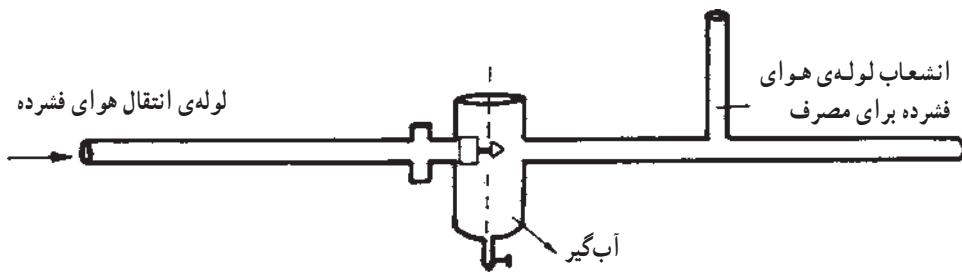
مصارف هوای فشرده در معادن روباز: هوای فشرده در معادن روباز، معمولاً برای چال‌زنی به کار می‌رود. مهم‌ترین مصرف کننده‌های هوای فشرده در معادن روباز، عبارت‌اند از: دستگاه‌های حفاری پنوماتیکی دستی و ماشینی که به صورت ضربه‌ای، چرخشی و ضربه‌ای چرخشی کار می‌کنند.

این دستگاه‌ها یا برای حفاری و یا برای استخراج سنگ‌های قابل استخراج با ابعاد منظم به کار می‌روند. فشار هوای مصرفی در معادن رو باز، بین ۵ تا ۷ اتمسفر است. دریل و اگن‌ها بزرگ‌ترین مصرف‌کننده‌های هوای فشرده در معادن رو باز هستند. قانون لوله‌کشی شبکه‌ی هوای فشرده در معادن رو باز، همانند لوله‌کشی معادن زیرزمینی است.

دستگاه تخلیه‌ی آب: هوای فشرده دارای بخار آب و ذرات ریز آب به شکل مه است که در کف لوله‌ها جمع شده، به طرف پایین جریان پیدا می‌کند. وجود آب در لوله‌ها، موجب زنگ‌زدگی لوله‌ها شده، غالباً ذرات زنگ را به داخل ماشین‌های مصرف‌کننده می‌کشاند. به علاوه چون منجمد می‌شود، در کار ماشین‌های مصرف‌کننده، اختلال به وجود می‌آورد؛ بنابراین در پایین‌ترین نقطه‌ی لوله‌کشی هر بخش، یک مخزن و یک وسیله‌ی تخلیه‌ی آب قرار می‌گیرد شکل (۶-۱۵). برای ایجاد انشعاب در لوله‌ی هوای فشرده به طرف بالا و پایین، باید دقت شود تا حتی المقدور آب تواند به انشعابات نفوذ کند شکل‌های (۶-۱۶) و (۶-۱۷).

شکل ۱۵-۶— محل نصب آب گیر در پایین شیب

شکل ۱۶—۶— انشعاب برای محل کار بالا

انشعاب برای محل کار هم سطح

شکل ۱۷—۶— انشعاب برای محل کار پایین

طرز استفاده از شبکه‌ی هوا فشرده: ماشین‌های مصرف‌کننده‌ی هوا فشرده را با لوله‌های نرم که «شیلنگ» نام دارد، به شبکه متصل می‌کنند. چون افت فشار در شیلنگ‌ها نسبت به لوله‌های فزری زیادتر است، باید ترتیبی داده شود که طول شیلنگ‌ها به حداقل ممکن کاهش یابد. برای متصل کردن ماشین مصرف‌کننده به لوله‌ی شبکه، ابتدا شیلنگ را به شیر شبکه مربوط می‌کنند و شیر را کمی باز می‌کنند تا درون شیلنگ کاملاً پاک شود؛ سپس آن را به ماشین وصل کرده، شیر را به تدریج باز می‌کنند. شیلنگ اضافی را حلقه می‌کنند و به دیواره‌ی کارگاه‌ها می‌آویزنند، چنان‌که تا خوردگی و خم پیدا نکند. هنگام استفاده از ماشین‌ها دقت می‌کنند که سوراخ‌های خروجی هوا کاملاً باز باشد. در ابتدا و انتهای هر نوبت کار و یک یا دو مرتبه در جریان کار، باید آب درون دستگاه تخالیه‌ی آب خالی شود. برای انجام هرگونه تعمیر در شبکه‌ی هوا فشرده، باید آن قسمت از شبکه را از بقیه جدا کرده، نسبت به لوله‌های بدون هوا فشرده تعمیرات لازم را انجام داد. هر تعمیر کار، باید مجهرز به عنیک محافظت باشد و پس از هر تعمیر، لوله را آزمایش کند. برای آزمایش اینمی، در این زمان به مدت حداقل ۵ دقیقه، باید تعمیر کاران بتوانند در حدود ۱۵ متر از لوله دور شده باشند.

مصارف هوا فشرده: موارد مصارف هوا فشرده بسیار زیاد است و ساده‌تر از همه، به کاربردن هوا برای حمل سیالات است. در ماشین‌های «ضریبه‌ای» و یا در موتورهای «پنوماتیکی» از هوا فشرده به مقدار زیاد استفاده می‌شود. در زیر به تعدادی از مصارف هوا فشرده اشاره می‌کنیم.

تهیه‌ی آب تحت فشار: جهت به دست آوردن آب تحت فشار برای تزریق در چاه‌ها، مخزنی به ظرفیت ۵۰ لیتر تهیه می‌کنند که طرف بالا به لوله‌ی هوای فشرده مربوط است و آب داخل مخزن را با لوله به محل مصرف که باید تزدیک باشد، حمل می‌کنند.

حمل مواد مختلف: امروزه دوغاب سیمان، بتون، روغن و یا خاک را می‌توان با هوای فشرده، حمل و نقل کرد.

تهویه‌ی فرعی: در موارد استثنایی، هوای فشرده را در تهویه‌ی فرعی، به وسیله‌ی دستگاه‌های افشارنکی به کار می‌برند.

آب‌کشی: برای منتقل کردن آب‌های گل‌آولد، از کارگاه‌ها، از پمپ‌هایی استفاده می‌کنند که با هوای فشرده کار می‌کنند. به علاوه برای آب‌پاشی نیز از هوای فشرده استفاده می‌شود شکل(۱۸-۶).

شکل ۱۸-۶—استفاده از پمپ با هوای فشرده

فرمان‌ها: برای فرمان بعضی از وسایل موتورهای پنوماتیک پیستونی با عمل ساده یا مضاعف در دستگاه‌هایی مانند سوزن‌های راه‌آهن – علایم راه‌آهن – فشاردهنده‌ی واگن – فرمان ضامن‌ها – درهای تهویه و ... از هوای فشرده استفاده می‌شود.

ماشین‌های استخراجی: برای به کار انداختن – پیکور – پرفاتور – پرفاتوریس واگن دریل – ماشین‌های لرزاننده وینچ‌ها از هوای فشرده استفاده می‌شود.

مصارف دیگر هوای فشرده: هوای فشرده در امر اینمی مؤثر است آثیرهای خطر و تعویض نوبت کار از این جمله‌اند هنگامی که هوای معدن قابل تنفس نباشد می‌توان از ماسک‌های مخصوص تنفسی با استفاده از هوای فشرده عمل کرد. هنگامی که قسمتی از سقف کار بن‌بست معدنی فروریخته و نمی‌توان با نفرات به دام اختاده ارتباط برقرار کرد رساندن هوا آب و غذا از طریق لوله‌ی هوای فشرده امکان‌پذیر است.

خصوصیات شیلنگ‌های هوای فشرده:

- ۱- قابلیت حمل و نقل؛
- ۲- قابلیت انعطاف؛

۳- مقاوم در برابر ضربه فشار و اثر خورنده‌ها (مثل روغن)؛

۴- مقاوم در برابر دماهای قابل توجه؛

۵- قابلیت اتصال راحت به وسیله‌ی سر شیلنگ‌ها.

منظره‌ی عمومی کاربرد شیلنگ‌ها در معدن در شکل‌های (۶-۲۰) و (۶-۲۱) مشاهده می‌شود. بسته‌های مختلفی برای آب‌بندی کردن شیلنگ‌ها و سرشیلنگ‌ها وجود دارد که در شکل‌های (۶-۲۲) و (۶-۲۳) مشاهده می‌شود.

شکل ۶-۲۰ - منظره‌ی عمومی کاربرد شیلنگ‌های هوای فشرده در معادن روباز

شکل ۶-۱۹ - منظره‌ی عمومی کاربرد شیلنگ‌های هوای فشرده در معادن زیرزمینی

الف - کوپلینگ برای اتصال دو شیلنگ

ب - انواع کوپلینگ

ج - اتصال دو شیلنگ توسط یک کوپلینگ، یک واسطه و یک سرشیلنگ

د - اجزای اتصال کوپلینگ به شیلنگ

ه - رابط شیلنگ با اتصال پیچی خارجی و - بست پیچ و مهره‌ای شیلنگ از جنس گالوانیزه

شکل ۶-۲۱ - تجهیزات توزیع هوای فشرده

ب—گیره‌ی قفل اتصال شیلنگ

الف—بست شیلنگ

د—نوعی کوپلینگ که با سرعت، باز و بسته می‌شود.

ج—شیلنگ مخصوص هوای فشرده

و—کوپلینگ ساده‌ی شیلنگ با دو بست

ه—کوپلینگ پیچی و شیلنگ با یک بست اتصال

ز—اجزای مورد «و»

شکل ۲۲—۶—تجهیزات توزیع هوای فشرده

وسایل جلوگیری از یخ زدن آب در هوای فشرده: قبل از این که آب موجود در خط لوله‌ی هوای فشرده به آب گیر برسد، اگر دمای خط لوله کمتر از صفر درجه‌ی سانتی‌گراد باشد، یخ می‌زند. برای جلوگیری از یخ زدگی، مقداری ضدیخ به روغنی که برای روغن‌کاری وسایل مصرف‌کننده به کار می‌رود، افزوده می‌شود. راه دیگر آن است که از دستگاه الكلپاش استفاده شود. با استفاده از ضدیخ یا الكل، می‌توان نقطه‌ی انجماد آب را به مقدار قابل توجهی پایین آورد. از طرفی استفاده‌ی بیش از حد مجاز ضدیخ و الكل، برای دستگاه‌های مصرف‌کننده، زیان‌آور است.

وسایل روغن‌پاش: دستگاه‌های مصرف‌کننده‌ی هوای فشرده در هنگام کار، باید روغن‌کاری شوند. البته مقداری روغن به صورت مخلوط از طریق کمپرسور به مدار وارد می‌شود؛ ولی برای روغن‌کاری کافی نیست؛ بنابراین با نصب تجهیزات مخصوصی در طول خط، تزدیک به مصرف‌کننده‌ها، از دستگاه‌های روغن‌پاش استفاده می‌شود شکل (۶-۲۳).

ب

الف

د—وسیله‌ی روغن‌کاری در مسیر مصرف‌کننده دستگاه چالزنی

ج

ه—یک نوع وسیله‌ی روغن‌کاری

شکل ۶-۲۳—وسایل روغن‌پاش

وسایل اندازه‌گیری هوای فشرده: دماسنچ‌ها، فشارسنچ‌ها و رطوبت‌سنچ‌ها برای اندازه‌گیری مشخصات هوای فشرده استفاده می‌شوند. یکی از مشخصات مهم هوا فشرده شدت جریان آن است که می‌توان از دستگاهی که سنجش آن را به عهده دارد استفاده کرد شکل (۶-۲۴).

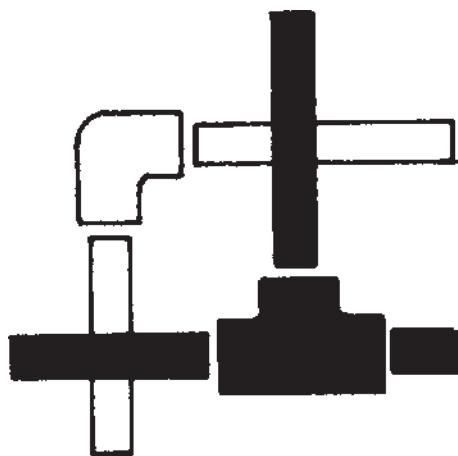
شکل ۶-۲۴—وسایل اندازه‌گیری هوای فشرده

خودآزمایی

- ۱- دلایل نصب مخزن در کمپرسورها را نام ببرید؟
- ۲- کمپرسورهای پیستونی چه تفاوتی با کمپرسورهای دورانی دارند؟
- ۳- اساس کار کمپرسورهای پیچی بر چه مبنای است؟
- ۴- کمپرسورهای پره‌ای هوا را چگونه متراکم می‌کنند؟
- ۵- اجزای موجود در مسیر هوای فشرده از کمپرسور تا مصرف‌کننده را به ترتیب نام ببرید؟
- ۶- مصارف هوای فشرده را به اختصار بیان کنید؟
- ۷- شیلنگ‌های هوای فشرده از چه خصوصیاتی بایستی برخوردار باشند؟
- ۸- آب موجود در خطوط لوله‌ی هوای فشرده را چگونه از بخزدن محافظت می‌کنند و مبنای محافظت به چه اساسی استوار است؟
- ۹- وسایل روغن‌پاش به چه دلیلی در طول خط لوله‌ی هوای فشرده به کار می‌روند؟

فصل هفتم

لوله‌کشی در معدن

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که بتواند:

- ۱- جریان سیالات مختلف در لوله‌ها را شرح دهد.
- ۲- لوله‌کشی و انواع وصاله‌های آهنی گالواپیزه را توضیح دهد.
- ۳- انواع شیرهایی را که در تأسیسات صنعتی و معدنی به کار می‌روند، شرح دهد.
- ۴- وسائل آب‌بندی را بیان کند.

لوله‌کشی در معدن

جريان سیالات مختلف در لوله‌ها

سیال‌ها با قرارگرفتن در معرض نیرو، تغییر شکل و مکان می‌دهند. تغییر مکان سیال‌ها طی ضوابط به خصوصی صورت می‌گیرد و همیشه جریان در اثر اختلاف فشار است. (از طرف فشار بیشتر به طرف فشار کمتر) نحوه‌ی جریان سیال‌ها در شرایط و موقعیت‌های متفاوت با توجه به جنس سیال و با در نظر داشتن تمامی جوانب مختلف است. اصولاً نحوه‌ی جریان در انتقال آن‌ها، تأثیر مستقیم دارد. معمولاً جریان سیالات را به دو گونه تعبیر می‌نمایند. جریان یک فاز که فقط یک نوع سیال به تنهایی (مثلًا گاز یا مایع) (کاربرد در هوای فشرده، آب رسانی و تهویه در معادن) در مسیر موردنظر در حرکت است و دیگری جریان دوفاز که از مجموعه‌ای از دو جنس سیال تشکیل می‌گردد. محاسبات مربوط به جریان سیال‌ها، اکثرًا با توجه به دو تعبیر فوق صورت می‌پذیرد و بدیهی است در این مورد، کتاب‌ها و روش‌های متعددی موجود است. جریان سیالات با تعاریف دیگری نیز مورد بحث قرار گرفته است؛ نظیر جریان‌های آرام^۱ و جریان‌های ملتهد^۲ که توضیح آن از حوصله‌ی این کتاب خارج است. مجموعه‌ی این موارد، در علم مکانیک سیالات بررسی می‌شود.

در این فصل به بررسی لوله‌ها و وصاله‌های آن‌ها، شیرها، آب‌بندی وصاله‌ها و غیره می‌پردازیم که هر کدام، به نوعی بر حرکت سیال در خط لوله مؤثر هستند. بدیهی است شبکه‌ی خطوط لوله‌ی سیالات در معدن با هریک از مواردی که به طور ساده توضیح خواهیم داد، کاملاً در تماس می‌باشند.

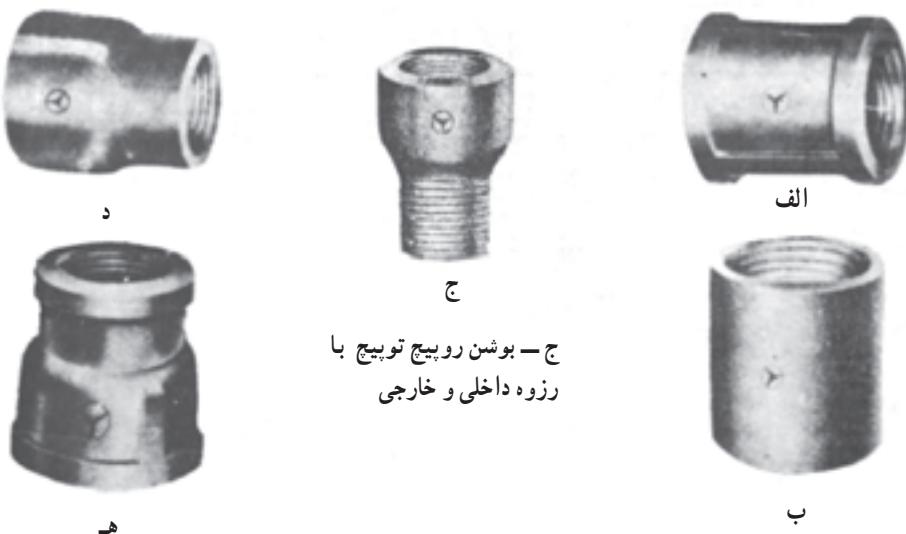
لوله‌ها

لوله فولادی درزدار(سیاه): این لوله را از ورق آهن می‌سازند. ورق برشیده شده به طول ۶ متر را در داخل دستگاه‌های نورد، نورد کرده و به صورت لوله در می‌آورند. سپس درز لوله را جوش می‌دهند. بنابراین، این لوله، دارای درزی در طول لوله است.

لوله فولادی گالوانیزه(سفید): این لوله در واقع همان لوله‌ی فولادی درزدار (سیاه) است که پس از ساخت برای محافظت در برابر مواد خورنده، جداره‌ی داخلی و خارجی آن را با فلز روی روکش کرده‌اند. این نوع لوله، در شاخه‌های ۶ متری به بازار عرضه می‌شود. اتصال این لوله، معمولاً دندای است و نباید از جوش برای اتصال آنها استفاده شود.

لوله فولادی درز(مانسمن): این لوله از فولاد ساخته می‌شود و جداره‌ی آن بدون درز است. با قطر خارجی مساوی در مقایسه با لوله‌های درزدار، این نوع لوله دارای ضخامت بیشتر و قطر داخلی کمتر است.

وصله‌های آهنی گالوانیزه: لوازم اتصالی که برای لوله‌های فولادی و آهنی گالوانیزه به کار می‌روند، از چدن ساخته می‌شوند و طبق استاندارد نواری از لبه‌ی داخلی آن‌ها را دندۀ می‌کنند. بهتر این است که وصله‌های مورد استفاده، گالوانیزه باشند؛ زیرا استفاده از وصله‌های دندۀ‌ای غیر گالوانیزه (سیاه) مشکل خورده شدن و در نتیجه پوسیدگی لوله‌ها را پیش می‌آورد و کارآبی سیستم لوله‌کشی را از بین می‌برد. متداول‌ترین وصله‌های مورد استفاده، به شرح زیر، طبقه‌بندی می‌شوند: بوشن‌ها: کار آن‌ها اتصال دو لوله در امتداد یک‌دیگر است که خود شامل: بوشن ساده، بوشن روپیج توبیج و بوشن تبدیل هستند شکل (الف – ۱-۷).

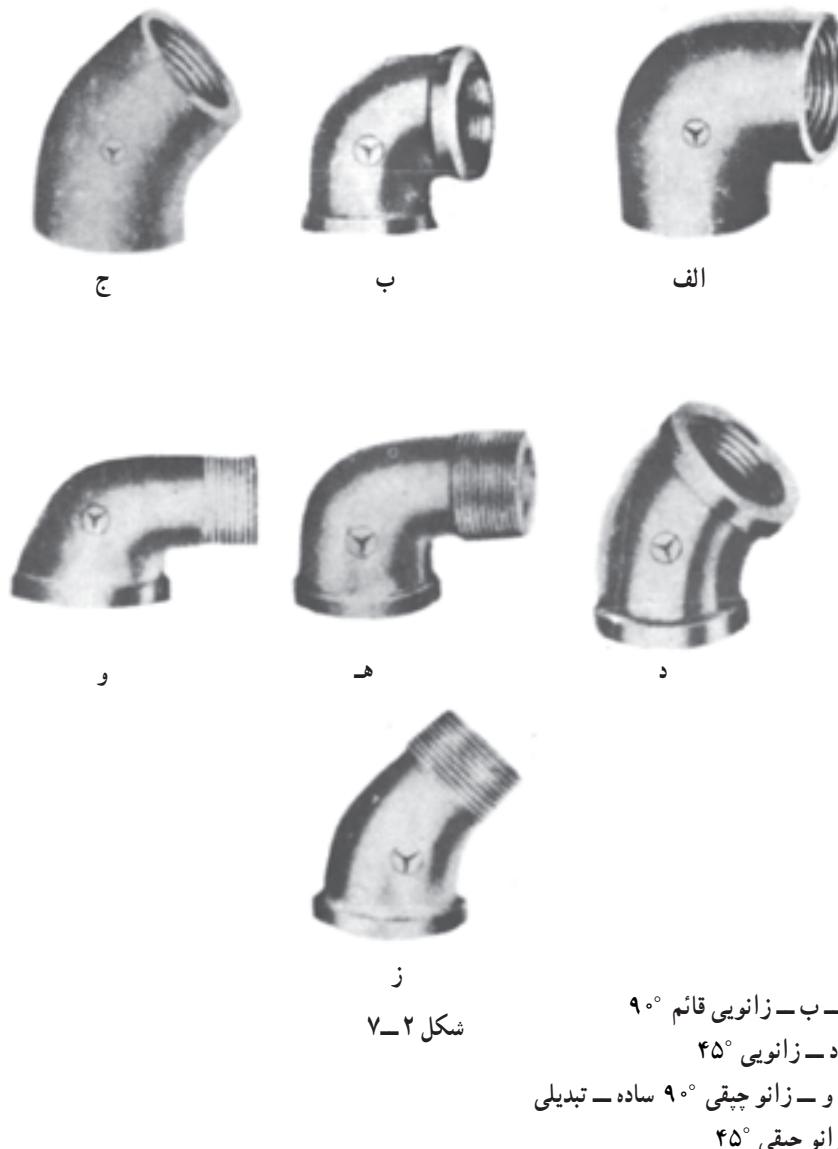

ج - بوشن روپیج توبیج با
رزوه داخلی و خارجی

الف - ب - بوشن ساده (رزوه در داخل)
د - ه - بوشن تبدیل با دو قطر مختلف

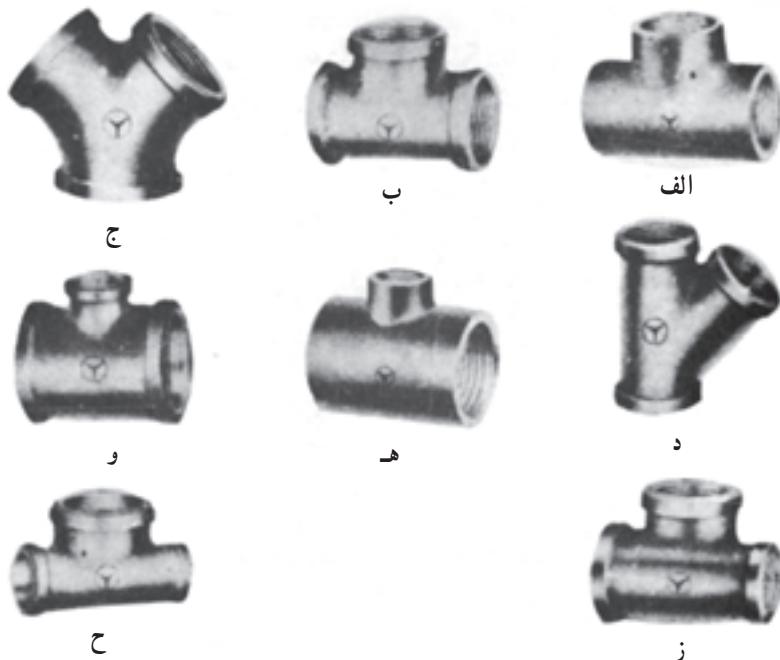
شکل ۱-۷

زانویی‌ها: زانویی‌ها برای تغییر جهت مسیر جریان سیال در خطوط لوله، به کار می‌روند. این وصاله‌ها انواع مختلفی دارند که بر حسب نوع مصرف و نیاز خط لوله کشی شده، مورد استفاده قرار می‌گیرند. زانویی‌ها شامل انواع زانویی‌های قائم 90° درجه، روپیچ توپیچ 90° درجه (چپقی)، روپیچ توپیچ 45° درجه هستند که تصاویر آن‌ها در شکل (۷-۲) مشاهده می‌شود.

الف—ب—زانویی قائم 90°
ج—د—زانویی 45°
ه—و—زانو چپقی 90° ساده—تبديلی
ز—زانو چپقی 45°

سه راهی‌ها: برای انشعباب دادن سیال، از سه راهی استفاده می‌گردد، انواع سه راهی‌ها شامل: سه راهی قائم، سه راهی 45° درجه، سه راهی تبدیل ساده و روپیچ توپیچ هستند که در شکل (۷-۳) مشاهده می‌شوند.

شکل ۷-۳-الف و ب-سه راهی قائم، ج و د-سه راهی 45° ، ه-و-ز-ج-سه راهی تبدیل چهار راهی‌ها: شامل چهار راهی ساده و چهار راهی تبدیل می‌شوند، این چهار راهی‌ها وصاله‌هایی هستند که مانند سه راهی‌های ساده و تبدیلی، در اندازه‌های مختلف تولید شده، برای اتصال انشعبابات فرعی مورد استفاده قرار می‌گیرند شکل (۷-۴).

شکل ۷-۴- انواع چهار راهی

مغزی‌ها: از یک قطعه‌ی لوله‌ی کوتاه با دو سر دنده و یا یک قطعه‌ی آهن ریخته شده به شکل لوله که دو سر آن معمولاً از خارج دنده می‌گردد، ساخته می‌شوند. در شکل ۷-۵) انواع مغزی روپیچ نشان داده شده است. مورد استفاده مغزی در لوله‌کشی گالوانیزه، اتصال اجزای سیستم به یکدیگر است.

الف - انواع مغزی روپیچ ساده
ب - انواع مغزی روپیچ تبدیل و روپیچ
تبدیل

شكل ۷-۵

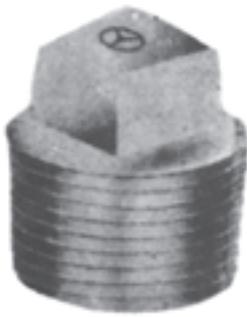
مهره‌ماسوره: وصاله‌ای است که برای اتصال دو قسمت از شبکه‌ی لوله‌کشی به یکدیگر به کار می‌آید و از دو قسمت نر و ماده تشکیل شده است. این دو قطعه هر کدام به طور جداگانه روی لوله یا اتصالات دیگر بسته شده، سپس با جفت کردن نر و ماده و بستن مهره‌ی واسطه، ارتباط بین اجزای اتصال دهنده، برقرار می‌شود شکل ۷-۶).

سه راهی با مهره ماسوره‌ی روپیچ سه راهی با مهره ماسوره‌ی روپیچ سه راهی با مهره ماسوره‌ی روپیچ

مهره ماسوره‌ی ساده مهره ماسوره‌ی ساده (برش خورده)
شکل ۷-۶ - انواع مهره ماسوره

درپوش: وسیله‌ای است که برای مسدود کردن انشعابات لوله کشی به کار می‌رود. درپوش‌ها به صورت پیچ از رو دندن می‌شوند و محل آچارگیری آن‌ها، عموماً چهارگوش است. این وسیله در سیستم‌های لوله کشی، در انتهای مسیر لوله کشی یا در یچه‌های بازدید نصب می‌گردد شکل (۷-۷).

شکل ۷-۷- درپوش

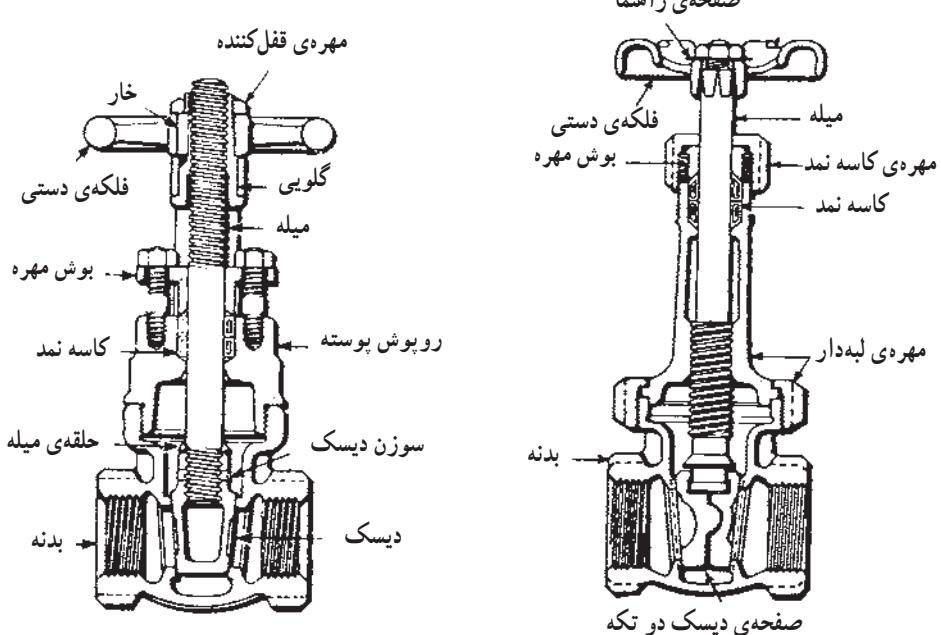
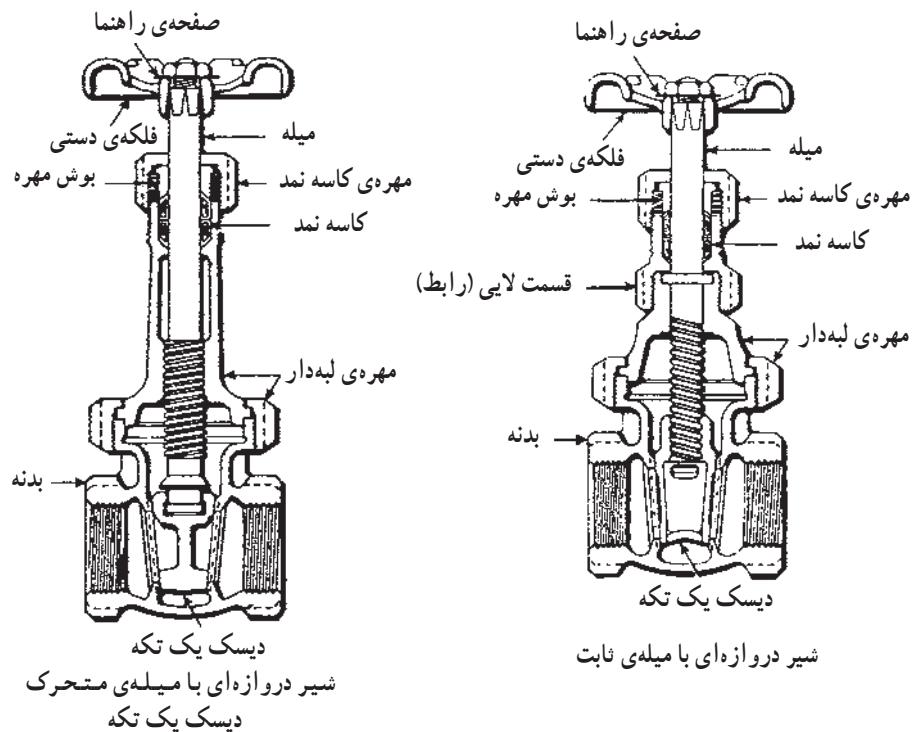
أنواع شيرهای مورد مصرف در تأسيسات صنعتی و معدني

شيرفلکه‌ها: اين شيرها به دليل آن که دسته‌ي مربوط به باز و بسته کردن آن‌ها به صورت فلكه است، در ايران به نام «شيرفلکه‌ها» معروف شده و به اين نام شناخته می‌شوند. شيرفلکه‌ها بر حسب ساختمان و كاربرد به دو دسته تقسيم می‌شوند:

۱- شيرهای کشویی (GATEVALVES): نام ديگر آنها شيرهای دروازه‌ای است که با چرخاندن فلكه‌ي شير در جهت عقربه‌های ساعت، يك صفحه‌ي کشویی در نشيمن‌گاه خود قرار گرفته و شير بسته می‌شود و بالعكس باعث بازشدن شير می‌شود شکل (۷-۸).

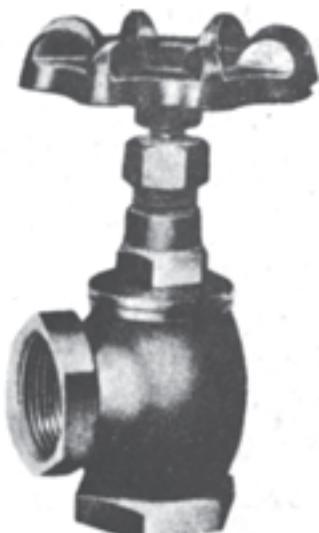
۲- شيرهای واشری یا بشقابی (GLOBEVALVES): هرگاه فلكه‌ي شير را در جهت عقربه‌های ساعت بچرخانيم، مقدار مقاومت در مقابل جريان افرايش يافته، در نتيجه مقدار دبی کم می‌شود و اگر محور شير را تا انتها در جهت عقربه‌های ساعت بچرخانيم، شير کاملاً بسته خواهد شد. بر عكس، هرگاه فلكه‌ي شير را در خلاف جهت عقربه‌های ساعت بچرخانيم، مقدار مقاومت در مقابل جريان کاهش پيدا كرده، در نتيجه مقدار دبی مدار افرايش می‌يابد و اگر محور شير را تا انتها در خلاف جهت عقربه‌های ساعت بچرخانيم، شير کاملاً باز خواهد شد شکل (الف - ۷-۹).

نمونه‌ی ديگر آن که باعث تغيير جهت حرکت سيار شده و در عين حال جريان سيار را قطع و وصل می‌كند به شير واشری زاويه‌اي موسوم است شکل (ب - ۷-۹).

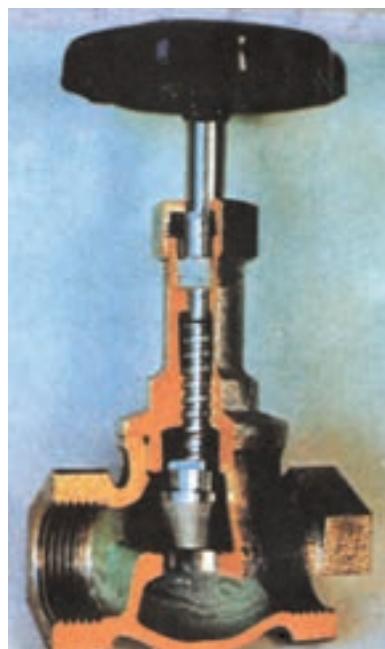
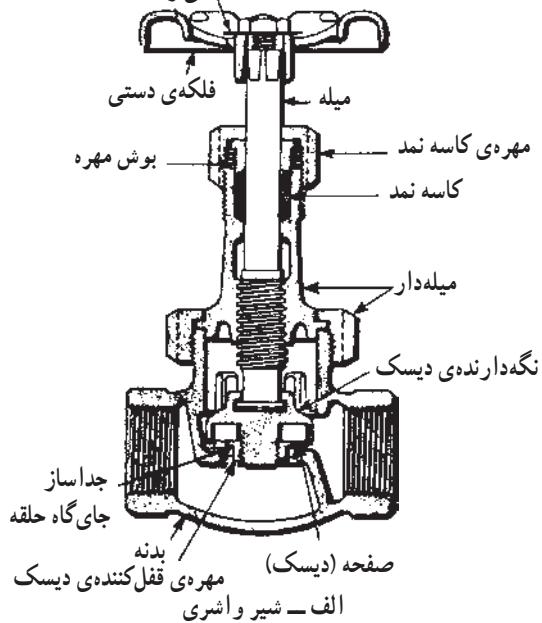

همیشه بایستی از نشتی شیرها جلوگیری کرد زیرا کارشناسان ایجاد خوردگی در محل نشیمن‌گاه و دیسک شیر را به دلیل بسته نبودن کامل آن می‌دانند شکل‌های (۷-۱۰) و (۷-۱۱) طریقه‌ی استفاده‌ی درست و غلط از فلکه‌ی شیرها را نشان می‌دهد.

صفحه‌ی راهنمای

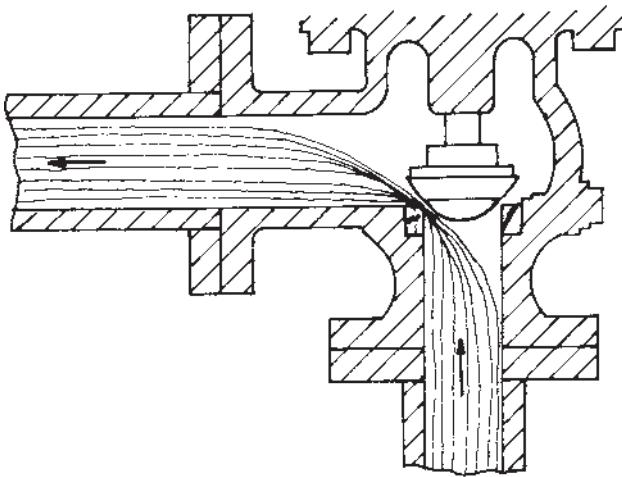

ب - شیر واشری زاویه‌ای

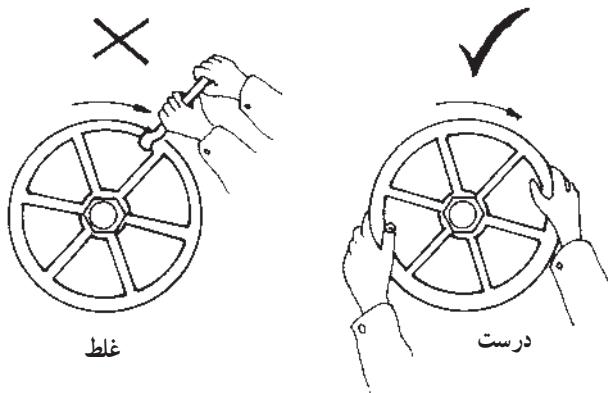

ج - شیر واشری برش خورده

شكل ۹-۷

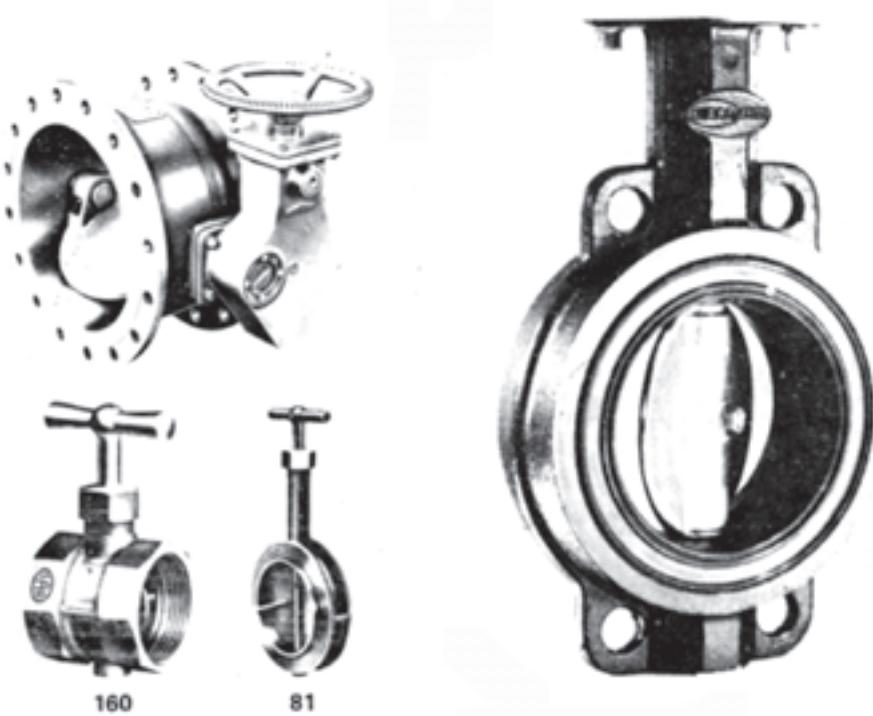

شکل ۱۰-۷- ایجاد خوردگی در محل نشیمن‌گاه و دیسک شیر به دلیل بسته نبودن کامل

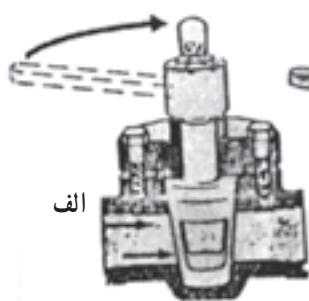
شکل ۱۱-۷- طریقه‌ی استفاده از فلکه‌ی شیرها

شیر پروانه‌ای (BUTTERFLY VALVE): شکل (۱۲-۷) انواع شیرهای پروانه‌ای را نشان می‌دهد کنترل جریان به وسیله‌ی یک صفحه‌ی مدور که در یک محفظه‌ی مدور با قابلیت ارتجاعی قرار گرفته، انجام می‌گیرد. صفحه‌ی دیسک مدور، به وسیله‌ی یک محور به فلکه‌ی دسته‌ی شیر، مربوط شده، باز و بسته کردن شیر با گردش 90° درجه‌ای دسته‌ی شیر انجام می‌گیرد. این نوع شیر مقاومت کمی در برابر جریان آب ایجاد می‌کند.

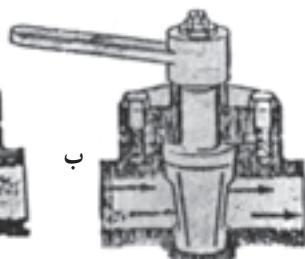

شکل ۱۲-۷- انواع شیرهای پروانه‌ای

شیر سماوری یا شیر پلاگ (PLUGVALVE): این شیر، یکی از قدیمی‌ترین شیرهای است و به دلیل آن که ساختمان آن شبیه شیر سماور است، در ایران به نام «شیر سماوری» شناخته و معروف شده است. قسمتی از این شیر که تنظیم کننده‌ی مقدار جریان است، «پلاگ» نامیده می‌شود. در میان پلاگ، مجرایی برای عبور جریان پیش‌بینی شده است که در لحظه‌ی باز بودن کامل شیر، درست در مقابل سوراخی که در بدنه‌ی شیر ایجاد شده است، قرار می‌گیرد. این شیر با $\frac{1}{4}$ دور، کاملاً باز و یا کاملاً بسته می‌شود. سطح خارجی پلاگ به طور معمول یک مخروط ناقص است که در داخل مخروط ناقصی که با همین شیب در بدنه‌ی شیر به طور معکوس ایجاد شده است، قرار می‌گیرد. لازم به ذکر است که پلاگ‌ها ممکن است به صورت استوانه‌ای و کروی نیز ساخته شوند شکل‌های (۷-۱۳) و (۷-۱۴) و (۷-۱۵).

الف

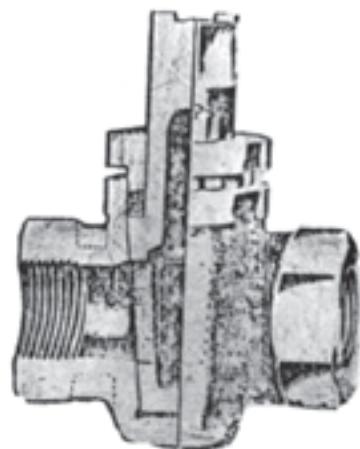

ب

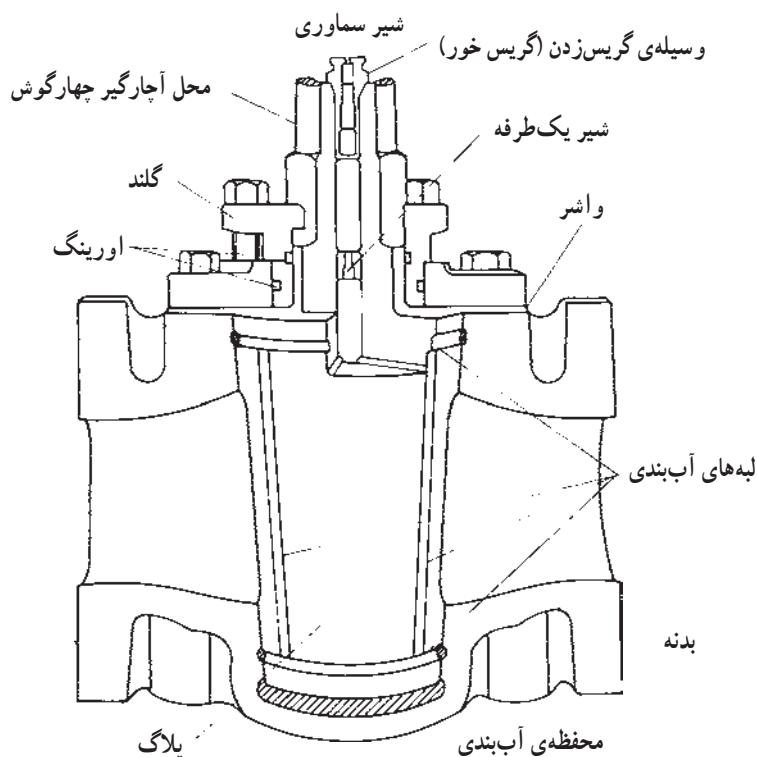
شکل ۱۴-۷- شیر سماوری

الف - در حالت بسته

ب - در حالت باز

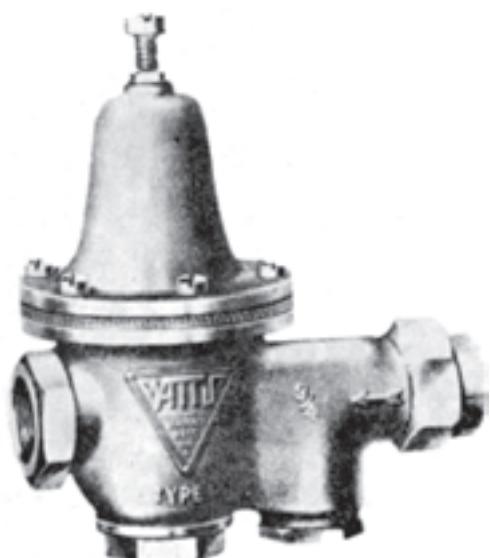
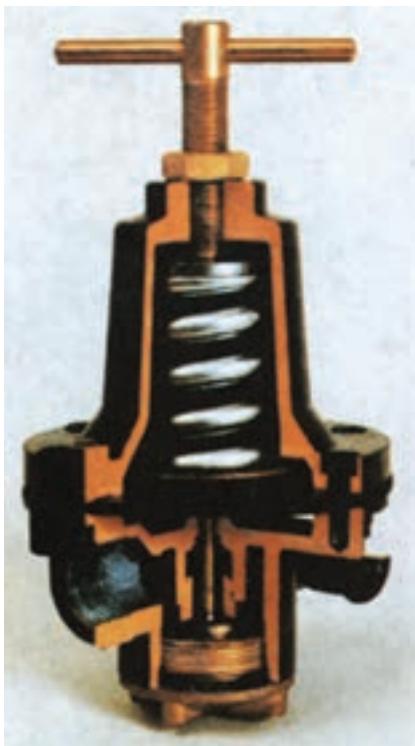
شکل ۱۳-۷- شکل ظاهری یک شیر پلاگ

شکل ۱۵-۷- قسمت های مختلف یک شیر سماوری آچاری با پلاگ روغنی

شیر فشارشکن یا شیر تنظیم کننده فشار (PRESSURE REDUCING VALVE):

این شیر در صورتی که مربوط به آبرسانی باشد آن را مایبن شبکه‌ی پرفشار و شبکه‌ی کم فشار قرار می‌دهند تا اضافه‌ی فشار آب را نسبت به نیاز شبکه‌ی مصرف کاهش دهد. با به کار بردن این شیر، شبکه‌ی پرفشار، اشکالی در شبکه‌ی مصرف (که معمولاً کم فشار است) ایجاد نمی‌کند. در صنعت و معادن شیرهای فشارشکن برای هوای فشرده نیز وجود دارد. شکل (۷-۱۶) یک نمونه شیر فشارشکن و شکل (۷-۱۷) قسمت‌های داخلی آن را نشان می‌دهد.

شکل ۷-۱۶- شیر فشارشکن

شکل ۷-۱۷- قسمت‌های داخلی یک شیر فشارشکن

شیر یک طرفه (CHECK VALVE): این شیر که در ایران به عنوان «شیر خودکار» شناخته

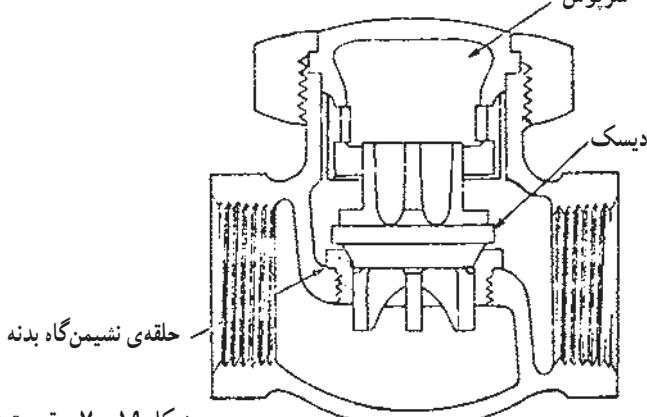
شده است، از برگشت جریان در جهت عکس جلوگیری می‌کند، به همین جهت آن را شیر یک طرفه می‌نامند. سمت عبور سیال بر روی بدنهٔ شیر مشخص گردیده است که در هنگام نصب باید به آن توجه کرد. این شیر در شبکه و تأسیسات معدنی کاربرد دارد و در دو نوع بادبزنی و سوپاپی در بازار عرضه می‌شود شکل (۷-۱۸).

شکل ۷-۱۸- شیر یک طرفه‌ی برش خورده

شکل (۷-۱۹) قسمت‌های مختلف شیر یک طرفه‌ی سوپاپی و شکل (۷-۲۰) قسمت‌های

مختلف یک شیر یک طرفه‌ی بادبزنی را نشان می‌دهد.

سرپوش

شکل ۱۹-۷- قسمت‌های مختلف یک شیر یک طرفه سوپاپی

سرپوش

بین دسته‌ی دیسک

دسته‌ی دیسک

رنگ نشیمن‌گاه

دیسک

لبه‌ی دیسک

شکل ۲۰-۷- قسمت‌های مختلف یک شیر یک طرفه بادبزنی

شیر اطمینان یا شیر رهاکننده: این شیر در صنعت و معدن کاربرد زیادی دارد همان طوری که از نامش پیداست، به مجرد این که فشار و دمای سیستم بخواهد از حد تنظیم شده بر روی شیر رهاکننده، بالاتر رود، شیر باز می‌شود و با خارج کردن قسمتی از سیال به خارج از سیستم، فشار و دمای سیستم را از حد خطر پایین می‌آورد؛ به این ترتیب، دستگاه‌ها، سیستم و شبکه‌ی لوله‌کشی از خطر ترکیدن و یا انفجار، محفوظ خواهند ماند.

بنابراین، همواره نکات زیر را مورد توجه قرار دهید :

- ۱- فشار آزادکننده‌ی شیر اطمینان، باید متناسب با فشار کار سیستم، انتخاب گردد.
- ۲- تغییر فشار تنظیم شده بر روی شیر و به عبارت ساده‌تر دست کاری شیر اطمینان به وسیله‌ی یک فرد غیرمتخصص مجاز نیست.

۳- شیرهای اطمینان باید در فواصل زمانی معینی آزمایش شوند.

شیرهای اطمینان حساس در برابر فشار: این شیر که اغلب بر روی ایستگاه‌های تقلیل فشار، مخازن هوای فشرده، نصب می‌گردد، به مجرد این که به هر علت، فشار داخل سیستم، از حد تنظیم شده بر روی شیر اطمینان بالا رفت، باز شده، قسمتی از سیال داخل سیستم را تخلیه می‌کند و پس از آن که، فشار از حد تنظیم شده بر روی شیر، مقداری پایین‌تر رفت، شیر بسته خواهد شد.

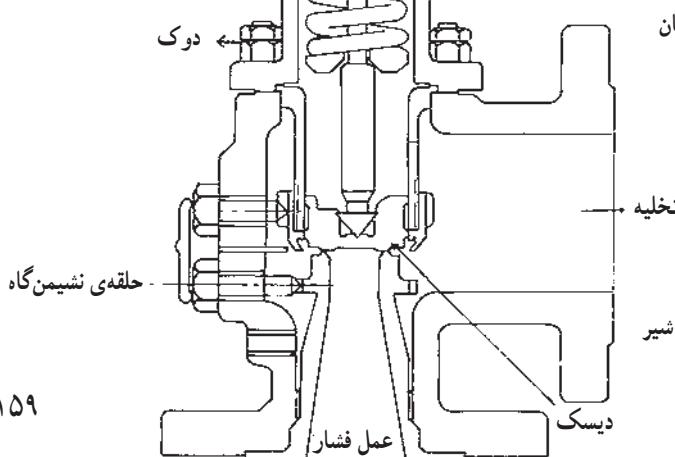
شیر آزاد کننده

پیچ تنظیم

فرن

شکل ۲۱-۷- یک شیر اطمینان
حساس در برابر فشار

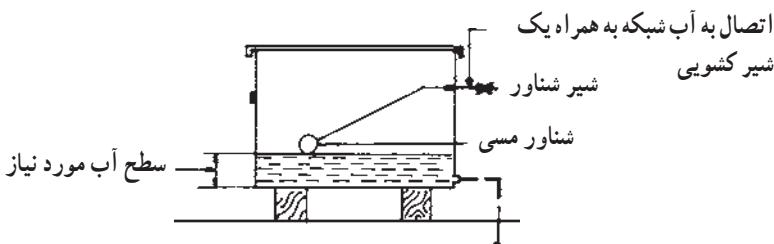

شکل ۲۲-۷- قسمت‌های داخلی یک شیر
آزادکننده‌ی حساس در برابر فشار

شیر شناور (فلوتر) FLOAT VALVE : این شیر برای تنظیم سطح مایع در مخازن، نصب می‌شود یکی از متداول ترین موارد مصرف این شیر، استفاده از آن در منابع ابساط باز و مخازن زمینی ذخیره‌ی آب است. این شیر، همان شیری است که در کولرهای آبی منازل، سطح آب را ثابت نگه می‌دارد.

طرز کار: طرز کار شیر، به این صورت است که هر گاه سطح آب در داخل محل مورد نظر پایین باشد، شناور، پایین قرار می‌گیرد و شیر باز می‌شود و هم‌زمان با بالا آمدن سطح آب، شناور نیز که یک گوی توخالی معمولاً مسی و یا پلاستیکی است، بالا می‌آید و جریان آب را قطع می‌کند.

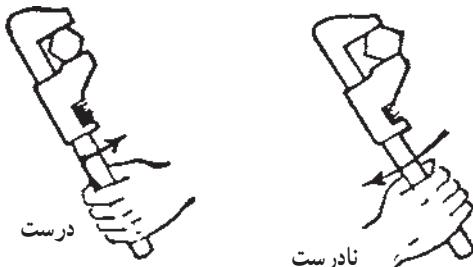
شکل (۷-۲۳) کاربرد یک شیر شناور برای تنظیم سطح آب در یک منبع را نشان می‌دهد.

شکل ۷-۲۳- کاربرد شیر شناور برای تنظیم سطح آب در یک منبع

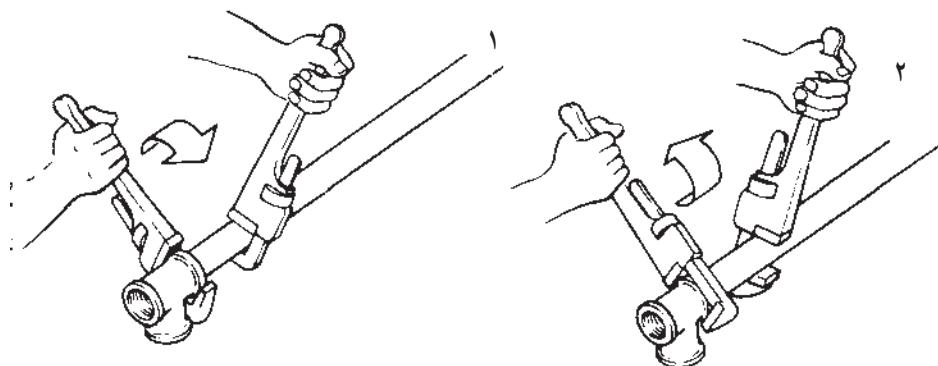
باز و بست لوله با استفاده از آچار لوله‌گیر

آچار لوله‌گیر به علت حالت خاص فک‌هایش، سطح پیش‌تری از لوله را دربرمی‌گیرد و در صورتی که جهت گردش آن صحیح باشد، به دور لوله، قفل شده، آن را باز یا بسته می‌کند. جهت گردش صحیح آچار لوله‌گیر، از طرف انتهای دسته‌ی آچار به طرف دهانه است. در شکل‌های (۷-۲۴) جهت گردش صحیح این آچار نشان داده شده است.

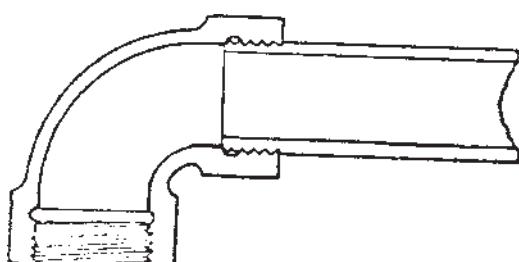
شکل ۷-۲۴- جهت گردش درست و نادرست آچار لوله‌گیر

کاربرد اصلی این آچار برای پیچاندن لوله‌ها و سفت کردن دندوه‌های اتصال آن است. به هنگام باز و بسته کردن لوله و اتصالات، برای جلوگیری از پیچیدن خود لوله، همواره محل آچارگیر کار را، نزدیک به گیره می‌بندند. چنان‌چه گیره‌ی لوله، در دسترس نباشد، بهتر است مطابق شکل (۷-۲۵) از دو عدد آچار لوله‌گیر استفاده شود. (به محل گرفتن لوله‌ها و جهت چرخش آچارها در شکل زیر توجه کنید).

شکل ۷-۲۵- حالت ۱- بستن لوله و وصاله، حالت ۲- باز کردن لوله و وصاله

در اتصال پیچی لوله‌ها، باید توجه داشت که اولاً داخل لوله و اتصالات، از روغن و مواد خارجی کاملاً پاک باشد؛ ثانیاً طول قسمت دنده شده چندان باشد که هنگام پیچیدن در محل اتصال، به لبه‌ی انتهایی وصاله‌های لوله‌کشی که داخل دنده شده‌اند، تکیه کند شکل (۷-۲۶).

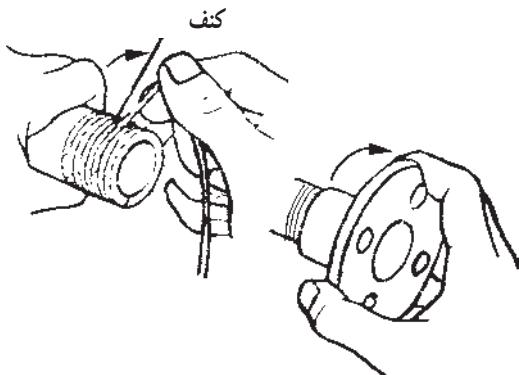

شکل ۷-۲۶- اتصال پیچی

آب‌بندی

در پیوند لوله‌های پیچ دار، (حدیده شده) آب‌بندی محل اتصال و جلوگیری از نشت مایعات و یا هوای فشرده به خارج، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ به طوری که عدم اجرای صحیح و دقیق آن‌ها، ممکن است موجب نفوذ سیال به محیط بیرون خط لوله شود.

آب‌بندی با استفاده از خمیر و کنف؛ روش کار به این ترتیب است که ابتدا خمیر لوله کشی به مقدار مناسب با طول و عمق قسمت حدیده شده، روی آن مالیده می‌شود. (باید توجه داشت که خمیر تمام سطح قسمت دنده شده را به طور یک‌نواخت پوشاند). سپس الیاف کنف، مناسب با عمق و طول محل دنده شده و با ضخامت یک‌نواخت، در جهتی که پیچیده شدن وصاله بر روی دنده، موجب سفت شدن و فرو رفتن بیشتر کنف در شیار دنده‌ها گردد، مطابق شکل زیر می‌بیچانیم و با ایجاد گره ساده و یک‌نواخت، در انتهای قسمت دنده شده، مجدداً یک لایه خمیر، بر روی آن مالیده می‌شود. هنگام بستن لوله نوار کنفی را باستی موافق جهت حرکت عقربه‌های ساعت پیچید.

شکل ۲۶— نحوه پیچیدن کنف

آب‌بندی با استفاده از نوار پلاستیکی (تفلون)؛ از مواد دیگر آب‌بندی، نوارهای پلاستیکی هستند که عموماً به صورت قرقه‌ای و با یک درپوش محافظت تولید می‌شوند می‌توان نام برد. ویژگی عمده‌ی نوار تفلون در پرکردن یک‌نواخت فضای خالی بین دنده‌های است و همین عامل باعث آب‌بندی می‌شود. این نوارها نسبت به بقیه‌ی وسائل آب‌بندی گران‌تر هستند و در آب‌بندی لوله‌های کم قطر و اتصالات شیرها استفاده می‌شود.

شکل ۲۷—نوار تفلون و طریقه‌ی بستن آن به یک وصاله

لوله‌ی آب در معدن: لوله‌های فولادی جدار ضخیم، در زمرة‌ی بهترین لوله‌های آب‌کشی در معدن هستند. قطر لوله‌های فشار قوی، کمتر از ۱۱ اینچ است و همین عامل باعث شده است که حمل و نقل و تعویض و نصب آن‌ها، مشکل شود. امروزه برای رفع این مشکل از لوله‌هایی با جنس مواد پلیمری استفاده می‌کنند مثلاً لوله‌هایی از جنس پلی‌اتیلن سخت یا نرم وجود دارند که با وجود سبک بودن، فشار ۱۰ اتمسفر را به راحتی تحمل می‌نمایند. این لوله‌ها به دور قرقه پیچیده می‌شوند و ۷۵ متر طول دارند، بنابراین چندان نیازی به وصاله‌ها وجود ندارد.

جهت وصل کردن لوله‌های فولادی فشار قوی در معدن از فلانج استفاده می‌شود. و باید واشر بین دو قسمت فلانج برای تحمل فشار بین دو قطمه، از جنس مقاوم باشد. نکته‌ی مهم این است که اتصال لوله‌ها به هر روشی که انجام شود، باید در طول هر قطعه‌ی آزاد آن، حداقل یک اتصال قابل انبساط و انقباض موجود باشد تا هنگام تغییر دما اشکالی پیش نیاید.

لوله‌ی هوای فشرده در معدن: در موقعي که فاصله‌ی بین تولیدکننده و مصرف کننده کم باشد از شیلنگ جهت ارتباط استفاده می‌کنند اما در فواصل دور از خط لوله استفاده می‌شود. معمولاً برای انتقال هوای فشرده از لوله‌های فولادی سیاه استفاده می‌شود و برای اتصال آن‌ها فلانج‌ها کاربرد دارند. تغییر مسیر و انشعابات، توسط زانویی سه راهی، چهار راهی و غیره انجام می‌شود. در موقعي که بخواهند لوله‌ای را به نرمی انحنا دهند از لوله خم‌کن‌های مخصوص استفاده می‌شود.

خودآزمایی

- ۱- انواع لوله‌ها را شرح دهید.
- ۲- بوشن چیست و چه انواعی دارد؟
- ۳- زانویی‌ها، سه راهی‌ها و چهارراهی‌ها چه کاربردهایی دارند؟
- ۴- مغزی و مهره ماسوره، چه نوع وصاله‌هایی هستند؟
- ۵- درپوش در کجا به کار می‌رود؟
- ۶- شیر فلکه چیست و چگونه تقسیم‌بندی می‌شود؟
- ۷- شیرهای واشری یا بشقابی چگونه عمل می‌کنند؟
- ۸- شیر بروانه‌ای و شیر سماوری چگونه شیرهایی هستند؟
- ۹- موارد استفاده از شیر فشارشکن کدام است؟
- ۱۰- شیر یک طرفه چگونه عمل می‌کند؟
- ۱۱- شیر اطمینان یا شیر ره‌اکننده چیست؟
- ۱۲- شیر اطمینان حساس در برابر فشار چیست؟
- ۱۳- اهمیت آب‌بندی در خط لوله، از چه نظر است؟
- ۱۴- آب‌بندی به چه روش‌هایی انجام می‌شود؟
- ۱۵- کاربرد آچار لوله‌گیر را شرح دهید.
- ۱۶- در مورد لوله‌های آب و هوای فشرده در معدن توضیح دهید.